

712 Klaním se ti vroucně

transpozice -2

1. Klaním se ti vrouc-ně, skry-tý Bo-že náš, jenž tu ve svá - tos - ti

se - be u - krý - váš. To - bě srd - cem svým se zce - la pod - dá - vám,

před te - bou svou sla - bost, Bo - že, vy - zná - vám.

2. Zrakem, hmatem, chutí, tebe nevnímám,
a jen sluchem svým tě jistě poznávám.
Věřím vše, co hlásal světu Kristus Pán,
v něm je základ pravdy lidstvu všemu dán.

4. Rány tvé jak Tomáš vidět nežádám,
že jsi Pán a Bůh můj vroucně vyznávám.
Rač mé chabé víře větší sílu dát,
více v tebe doufat, víc tě milovat.

6. Dobrý Pelikáne, Jezu, Pane můj,
krví svou nás hříšné z hříchů očišťuj,
vždyť jediná krůpěj její stačila,
aby všeho světa viny obmyla.

3. Na kříži jsi tajil jenom božství své,
zde je také skryto člověčenství tvé.
V obojí však věřím celým srdcem svým,
o milost tě prosím s lotrem kajícím.

5. Plode smrti Páně, chlebe života,
v němž se lidem dává Boží dobrota,
dej mé duši stále jenom z tebe žít,
v tobě Boží lásku rozjímat a ctít.

7. Rač, ó Jezu Kriste, jenž jsi nám zde skryt,
srdci toužícímu touhu vyplnit,
abych, jak zde hledím s vírou na oltář,
v nebesích tě jednou spatřil tváří v tvář.
Amen.

2. Zra-kem, hma-tem, chu - tí, te - be ne - vní - mám, a jen slu-chem

svým tě jis - tě po-zná-vám. Vě-řím vše, co hlá - sal svě-tu Kristus

Pán, v něm je zá-klad prav - dy lidstvu vše-mu dán.

3. Na kří-ži jsi ta - jil je-nom božství své, zde je ta-ké skry - to

člo - vě - čen - ství tvé. V o - bo - jí však vě - řím ce - lým srd - cem svým,

o mi - lost tě pro - sím s lotrem ka - jí - cím.

4. Rá - ny tvé jak To - máš vi - dět ne - žá - dám, že jsi Pán a Bůh můj

vroucně vy - zná - vám. Rač mé cha - bé ví - ře vět - ší sí - lu dát,

ví - ce v te - be dou - fat, víc tě mi - lo - vat.

5. Plo-de smr-ti Pá - ně, chle-be ži - vo - ta, v němž se li-dem dá - vá

Bo - ží dob-ro - ta, dej mé du - ši stá - le je-nom z te-be žít,

v to-bě Bo - ží lás - ku roz - jí-mat a ctít.

6. Dob-rý Pe-li - ká - ne, Je-zu, Pa-ne můj, kr - ví svou nás hříš - né

z hříchů o - čiš - ťuj, vždyť je - di - ná krů - pěj je - jí sta - či - la,

a - by vše - ho svě - ta vi - ny ob - my - la.

7. Rač, ó Je-zu Kris - te, jenž jsi nám zde skryt, srd - ci tou - ží - cí - mu

tou-hu vy - pl - nit, a-bych, jak zde hle - dím s ví - rou na ol - tář,

v ne-be-sích tě jed - nou spa-třil tvá - ří v tvář. A - men.